

att prest, som uppbär tionde eller andra inkomster af flera kommuner inom samma pastorat, skall i hvardera kommunen påföras bevillning för de inkomster han af densamma uppbär.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Åke Andersson.

N:o 188.

Af Herr Åke Andersson: Om sådant tillägg till 57 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet, att prest, som uppbär inkomst af flera kommuner inom samma pastorat, förklaras böra, i förhållande till inkomsten, erlægga kommunalavgifter inom hvardera kommunen.

Uti 57 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet bestämmes hvilka som äro skyldiga att deltaga i kommunens utgifter, ehvad han derstädes är bosatt eller icke, såsom egare eller brukare af hemman eller annan till bevillning taxerad näring. Härmed slutas bestämmelsen för dem som bo utom kommunen; det talas således icke om inkomst. Jag medgifver gerna, att om ordet "inkomst" hade deruti varit inbegripet, kunde det i många fall medfört olägenheter; men i ett hänseende hade detta ordet rätteligen varit på sin plats, nemligen för hvad som rör församling och dess pastor. Denne uppbär tionde och andra inkomster af två eller flera församlingar eller kommuner, men påföres bevillning för hela sin inkomst uti den kommun, hvarest han är bosatt.

Han bidrager således icke med ett enda öre till annexförsamlingens kommunalutgifter, hvaraf han på flera ställen uppbär sin största inkomst.

Det finnes exempel i min ort, der pastor uppbär mer än fyra gånger så stor inkomst af annexen som af moderförsamlingen; för denna påföres honom ett antal fyrkar, hvarefter kommunalutgiften utgår, hvilken kommer moderförsamlingen till del på annexförsamlingens bekostnad. Att häruti ligger en orättvisa, kan väl svårligen bestridas. Vid flera föregående riksdagar har jag sökt rättelse i detta missförhållande, genom motioner, som blifvit behandlade af Bevillnings-Utskottet, hvilket Utskott vid 1867 års riksdag tillstyrkte ett tillägg till bevillningsförordningen, såsom jag föreslagit, "att prest, som uppbär tionde och andra förmåner af flera församlingar, borde i hvardera kommunen påföras bevillning i mån af inkomsten"; men Riksdagen afslog betänkandet, hufvudsakligen af det skäl, att en prest ofta har att uppbära inkomster utom pastoratet — ett skäl som jag äfven insåg vara ganska talande. Vid förnyade försök att vinna en sådan rättelse, har Bevillnings-Utskottet, oaktadt jag endast åsyftat hvad han uppbär inom pastoratet, afslagit min begäran och bland andra skäl framdragit, det ofvannämnda 57 § lade hinder i vägen för en sådan åtgärd. Jag väckte derföre vid sista riksdagen tvänne motioner i samma syfte, dels om ändring eller tillägg till förutnämnda 57 § i kommunallagen, hvilken motion blef till Lag-Utskottet remitterad, men der icke hann blifva behandlad, dels ock om tillägg till bevillningsförordningen, hvilken till Bevillnings-Utskottet som vanligt remitterades. Detta Utskott afslog äfven då motionen, men blott med en rösts pluralitet; de nio ledamöterna påyrkade, att detta Utskott skulle tillsammans med Lag-Utskottet afgöra frågan. Genom omröstning i Andra Kammaren segrade dock deras mening med 75 röster mot 70. Under sådant förhållande och under hopp att genom Sammansatt Lag- och Bevillnings-Utskott få frågan löst, vågar jag ännu en gång föreslå den förändring eller det tillägg till 57 § i kommunallagen,

att prest, som uppbär tionde och andra inkomster i flera kommuner inom samma pastorat, må i mån af sin inkomst betala kommunalutgifter till den kommun, hvaraf densamma uppbäres.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Åke Andersson.